



در این درس، نحوه گردهمایی خدا و قومش در عهد عتیق و اکللیسیا در عهد جدید را با هم مقایسه می‌کنیم.

عهد عتیق - ۳۰۰۰ نفر

ما قبلاً دیدیم که خدا با قومش عهد بست. در آن قوم، کاهنانی برای خدمت به خدا و مردم منصوب میشدند. هدف این بود، تا یهودیان نمونه‌ای برای سایر ملت‌ها شوند. موسی از سوی خداوند فراخوانده شد تا مردم را به سرزمین موعود هدایت کند و به عنوان رهبر برای ملاقات با خدا انتخاب شد. در یکی از آن ملاقات‌ها، موسی ۱۰ فرمان عهد را از خدا دریافت میکند و بخاطرش چهل شبانه روز در کوه میماند. وقتی به سوی مردم برمیگردد، میبیند که آنها تمثالی از خدا ساخته‌اند. خشم خدا زیاد است و آن روز سه هزار نفر میمیرند. (خروج ۱۹: ۶ و ۲۴: ۱۵-۱۸)

عهد جدید - ۳۰۰۰ نفر

در عهد جدید ما داستان مشابهی را میخوانیم، اما با نتیجه‌ای کاملاً متفاوت. ما میخوانیم که عیسی در چهلمین روز پس از رستاخیزش به آسمان میرود. شاگردان عیسی نیز باید منتظر چیزی باشند که عیسی وعده داده است: یعنی روح القدس. هنگامی که یهودیان Shavuot (عید آغاز برداشت محصول، که پنطیکاست نیز نامیده می‌شود) را در معبد جشن میگیرند، روح بر صد و بیست نفر در اتاق بالا قرار میگیرد. این عید عهد عتیق، مانند بسیاری از عیدها، پیشگویی از وقایع عهد جدید است: عیسی شریعت را تکمیل میکند و روح القدس می‌آید - آغاز برداشت محصول معنوی. زیرا هنگامی که این شاگردان با یکدیگر بیرون می‌روند، به زبان‌های غیر صحبت می‌کنند و در آن روز سه هزار نفر ایمان می‌آورند. دقیقاً برعکس آن چیزی که وقتی موسی احکام را از کوه پایین آورد. در عهد عتیق، سه هزار نفر مردند. اکنون روح القدس بر شاگردان می‌آید و سه هزار نفر به ایمان زنده میرسند (اعمال رسولان ۲: ۱-۴).

صد و بیست شاگرد به آنچه که دوست و پادشاهشان گفته است اعتماد می‌کنند، با هم می‌آیند و بنابراین از رابطه آنها با عیسی اکللیسیا متولد میشود. روح القدس بر مردم عادی قرار میگیرد تا همان کاری را که عیسی به آنها گفته بود، انجام دهند. روح القدس در معبد قرار نگرفت، بلکه در یک اتاق بالا که مردم در آن با انتظار زیادی دعا می‌کردند، قرار گرفت. در آنجا خبری از تشریفات نبود، آنها از دل خود پیروی کردند و اطمینان داشتند که آنچه پادشاهشان گفته بود اتفاق خواهد افتاد.

معبد - کلیسا - اکللیسیا

در عهد جدید، ما میبینیم که عیسی به طور مرتب به معبد میرود. در عین حال، چنان معلوم میشود که مکانی که او با مردم صحبت میکند چندان مهم نیست، زیرا هر کجا که او میرود ملکوت خدا نمایان میشود. عیسی نشان می‌دهد که زندگی نه در محل اجتماع، بلکه در کلماتی که او می‌گوید یافت می‌شود.

در طول قرن‌ها می‌بینیم که روح‌القدس گاهی در ساختمان‌های کلیسا نازل می‌گردد، اما بیشتر اوقات در بیرون اتفاق می‌افتد. هنگامی که روح‌القدس نازل می‌شود، ساختمان با قوانین آن نیز اهمیت کمتری پیدا می‌کند و اعلام و نمایش کلام جایگاه واقعی خود را باز می‌یابد.

«اکلیسیا ساختمانی از سنگ‌های زنده است که در کنار هم قرار می‌گیرند. این جایی است که در آنجا عیسی خواهد بود.»

انقلاب اکلیسیا

عیسی قبلاً در طول مدت زمانی که بر روی زمین بود، از یک تغییر انقلابی در آینده صحبت می‌کرد.

ظاهر عیسی با آنچه مردم از مسیح خود انتظار داشتند متفاوت بود. عیسی به آنها میگفت که اکلیسیا مکانی خواهد بود که او در آنجا حضور خواهد داشت. اکلیسیایی که عیسی تأسیس کرد، ساختمانی از سنگ و خشت نیست که در آن مراسم انجام شود و قوانین مذهبی در آن عملی گردند، بلکه ساختمانی از سنگ‌های زنده است که با هم ملاقات میکنند. در آنها روح‌القدس عیسی ساکن است که آنها را هدایت میکند. بنابراین اکلیسیا گروهی از مردم است، سنگ‌های زنده، با اقتدار، با قدرتی که زندگی را تغییر می‌دهد و می‌تواند جامعه را تغییر دهد. (متی ۱۸: ۱۶-۱۸)

تمرین

۱. آیا شما به خاطر این به یک اکلیسیا می‌آیید که به شما کمک می‌کند تا دریابید که شما کی هستید و شما را تشویق می‌کند که ملکوت را در حوزه نفوذ خود گسترش دهید؟
۲. شما شخصاً برای ایجاد چنین محیط پرورشی چه کاری می‌توانید انجام دهید؟
۳. آیا در خود نیاز به رهبری که بین شما و خدا قرار می‌گیرد، تشخیص می‌دهید؟ تا چه حد به چنین رهبری وابسته هستید؟
۴. آیا عاداتی در زندگی شما وجود دارد که ایجاد کرده‌اید و خداوند در رابطه با شما، دیگر به این عادت نیازی ندارد؟ آیا مناسک خاصی را می‌بینید که بتوانید آنها را ترک کنید؟
۵. چگونه می‌توانید در جهت ایجاد رابطه با خود عیسی کار کنید و رهبر شما چگونه می‌تواند شما را در این کار تشویق کند؟

درسی که آموختید

ما نزد پدر به خانه آمده‌ایم و پدر نزد ما (کلیسای خود) به خانه آمده است.

